

תוספת מס' 1

לעתון הרשמי, גליון מס' 1230 מיום 22 באוקטובר, 1942.

פקודת הפיצויים לעובדים (תקון).

מס' 27 לש' 1942.

פקודה המתקנת את פקודת הפיצויים לעובדים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הפיצויים לעובדים (תקון), 1942, וקוראין אותה כאחת עם פקודת הפיצויים לעובדים הקרויה לקמן הפקודה העיקרית.

השם הקצר.
ברק קנר.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן:—

תקון סעיף 2 ש
הפקודה העיקרית.

(א) ע"י ביטול סעיף קטן (3) הימנו, פרט לתנאי לאותו סעיף קטן, דהיינו מן המלים „פקודה זו” עד המלים „איש פרטי” ועד בכלל, והכנסת המלים דלקמן במקומן:—

„פקודה זו תחול על אנשים העובדים בממשלת פלשתינה (א"י) או בפקוחה, זולת שוטרים, ממש ועד לאותו שעור שהיתה חלה עליהם אילו היה המעביד אדם פרטי”;

(ב) ע"י הוספת הסעיף-קטן דלקמן שיסומן כסעיף-קטן (4) ויבוא בסופו של הסעיף:—

„(4) פקודה זו לא תחול על אנשי חיל הים או היבשה או האוויר או פרט לאמור לעיל, על אנשים העובדים בשירות האזרחי של הוד מלכותו”.

תקון סעיף 4 ש
הפקודה העיקרית.

3.—(1) סעיף 4 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הכנסת המלים: „או אם לא הוגשה התביעה במשך התקופה המפורטת לעיל” בין המלים „או אי-דיוק” והמלים „לא תהא” המופיעות בתנאי לסעיף-קטן (1) הימנו.

(2) סעיף זה רואין אותו כאילו קבל תוקף ביום הראשון במרץ, 1939.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

20 באוקטובר, 1942.